

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove (Słowacja) w dniu 4 lipca 2014 r. – CD Consulting s. r. o. przeciwko Annie Pančurovej i in.

(Sprawa C-328/14)

(2014/C 351/03)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Krajský súd v Prešove

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CD Consulting s. r. o.

Strona pozwana: Anna Pančurová i in.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG ⁽¹⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich i art. 4 dyrektywy 87/102/EWG ⁽²⁾ Rady z dnia 22 grudnia 1986 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących kredytu konsumenckiego należy interpretować w ten sposób, że przepisy te stoją na przeszkodzie przepisowi prawa państwa członkowskiego takiemu jak w postępowaniu głównym, który zasadniczo nie pozwala sądowi krajowemu orzekającemu w przedmiocie praw wynikających z weksla, na którym umieszczono indos, badać z urzędu na żadnym etapie postępowania umowy, kauzy stosunku prawnego i ewentualnie nieuczciwego charakteru warunków umowy ani ewentualnego naruszenia przepisów normujących konsekwencje nieokreślenia RRSO w umowie kredytu konsumenckiego stanowiącej źródło weksla?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 42, s. 48.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 14 maja 2014 r. w sprawie T-160/12 Adler Modemärkte AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 15 lipca 2014 r. przez Adler Modemärkte AG

(Sprawa C-343/14 P)

(2014/C 351/04)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Adler Modemärkte AG (przedstawiciel: adwokat J.-C. Plate)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Blufin SpA

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku,
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania,
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie dotyczy wyroku Sądu wydanego w dniu 14 maja 2014 r. w sprawie T-160/12, na mocy którego Sąd oddalił skargę Adler Modemärkte AG na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 lutego 2012 r. (sprawa R 1955/2010-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Blufin SpA a Adler Modemärkte AG.

Wnosząca odwołanie podnosi następujące zarzuty:

1. Po pierwsze podnosi naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie znaku towarowego nr 40/94. Uważa on, że Sąd dokonał błędnej wykładni tej normy oraz utrwalonego orzecznictwa dotyczącego kwestii określenia podobieństwa oznaczeń i prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd, ponieważ wywiódł podobieństwo oznaczeń i prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w kontekście konkurujących znaków z identyczności elementów składowych oznaczeń: po pierwsze z mającej charakter czysto opisowy informacji dotyczącej charakteru towaru (chodzi mianowicie o słowo „granatowy” [niem. „marineblau”] jako informację dotyczącą koloru towarów, dla których konkurujące znaki towarowe miałyby być zarejestrowane) oraz, po drugie, z faktu, iż z powodu braku pierwotnej zdolności odróżniającej odnośne kręgi odbiorców nie uważają jej za wskazówkę co do pochodzenia towaru z określonego przedsiębiorstwa celem odróżnienia względem towarów pochodzących z innych przedsiębiorstw. Ponadto w ramach tego sporu Sąd błędnie pojmuje pojęcie prawne informacji o charakterze opisowym, ponieważ nie uważa słowa „granatowy” ani za opisowe w stosunku do spornych towarów, mianowicie ubrań, ani za istotną cechę towaru.
2. Po drugie zaskarżony wyrok został wydany w oparciu o przeinaczone fakty. Sąd odrzucił opisowy charakter informacji „granatowy” (w odnośnych językach krajowych, w szczególności w języku włoskim i francuskim) dla przedmiotowych towarów z klas 18 i 25, mimo iż konkurujące znaki towarowe zawierają zdaniem stron bezspornie czysto opisową informację dotyczącą towaru, mianowicie słowo „granatowy” w odnośnych językach unijnych, a znak towarowy powołany w uzasadnieniu sprzeciwu w języku włoskim „blu marino” i zgłoszony znak towarowy w języku francuskim „marine bleu” tylko nieznacznie odbiegają od tej koncepcji. Ponadto zarówno Wydział Sprzeciwów, jak i Izba Odwoławcza OHIM stwierdziły na wcześniejszych etapach postępowania, że „granatowy” (w odnośnych językach krajowych) stanowi pojęcie mające charakter opisowy względem towaru. Wnosząca odwołanie jest zdania, że Sąd był związany tymi ustaleniami.
3. Po trzecie uzasadnienie rozstrzygnięcia przez Sąd w zaskarżonym wyroku kwestii rzekomo nieopisowego znaczenia słowa „granatowy” jest sprzeczne i wskazuje na brak w zakresie uzasadnienia. W pkt 54 wyroku Sąd sam stwierdza, że elementy konkurujących znaków towarowych oznaczają odnośny kolor. W pkt 55 tego wyroku Sąd stwierdza ponadto, że znaczenie to jest „oczywiste”.
4. Po czwarte zaskarżony wyrok został wydany w oparciu o uregulowania niemające zastosowania, mianowicie przepisy rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾. Zastosowanie znajduje rozporządzenie (WE) nr 40/94 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego; Dz.U. L 078, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego; Dz.U. L 011, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale civile di Trieste (Włochy) w dniu 21 lipca 2014 r. – Florin Lazar reprezentowany przez posiadającego pełnomocnictwo szczególne Luigiego Erculeę przeciwko Allianz SpA

(Sprawa C-350/14)

(2014/C 351/05)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale civile di Trieste

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Florin Lazar reprezentowany przez posiadającego pełnomocnictwo szczególne Luigiego Erculeę

Strona pozwana: Allianz SpA